

Canım Kızıma İyi ki Varsınız

— ahmetdogan · 05 Mayıs 2009

Bir eylül günüydü kızım
Senin ilk ağlayışın
Sen ağlamıştın da
Bizler gülmüştük
Ne mutlu bir andı o an,
Anlatamam kızım
Seni ilk kucağıma aldığım o an
Yanağına ilk buseyi kondurduğum an.
Yumuk yumuktu gözlerin
Pamuk gibiydi tenin
Henüz yeni ayrılmışken
Bedeninden, annenin...

Ne müthiş bir duyguydu o
Yaşayan bilir, ancak bunu
Dilerim ki Allah'tan
Herkes yaşasın bu mutluluğu
Ben, ikinci kez yaşamıştım
İkinci kez, bu tarifsiz duyguyu
Ağabeyindeydi, ilki
Öyle bir bakış bakmıştı ki ağabeyin
İlk kucağıma aldığım da
Sanki tanımıştı beni
Bilmiş gibiydi sanki
Babası olduğumu.
Hala şükrediyorum Allah'ıma
Bana bu anları yaşattığına
Yıllar geçse de aradan
O an, taptaze belleğimde hala!

Bak! Ağabeyin girdi yedi yaşına
Başladı çoktan okula
Sen ise, en tatlı
En sevilecek çağındasın...
Bir kez "babacığım!" diye

Boynuma sarılışınız
Unutturuverir bana tüm dertlerimi
Uzaklaştırırverir benden
Bütün hüznlerimi
İnan, inan erir içimin yağı
Erir be kızım!

Baştan korkmuştum aslında
Sevebilecek miydim seni de
Ağabeyinden sonra
Onu sevdiğim kadar
Hani, ona çok alışmıştık ya!
Ama boşunaymış meğer korkum,
Senin sevgin de ayrılmış, kızım
Ayrılmış meğer bu yürekte.
Ne eksik, ne de fazla
Yok bende ayrı gayrı
İkinizin de yeri ayrı,
Ayrı kızım!

Kızım! Zeliha İmran'ım!
Oğlum! Hüseyin Eren'im!
Canımdan çok sevdiğim
Evlatlarım benim!
Bir eylül günüydü bize gelişin
Bu dünyaya merhaba deyişin
Bir temmuz günü de ağabeyin
Gelmişti, senden önce aramıza
İyi ki geldiniz be kızım!
İyi ki doldurdunuz hanemizi!
İyi ki varsınız hayatımızda!
İyi ki varsınız kızım!
İyi ki varsınız!

02/05/2009 - KONYA